

Ἀπὸ μίαν κριτικὴν διὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Μαλέα.

«Ἡ διαγώνια κίνησι τῶν βουνοπλαγῶν, τὸ ψηλὸ σοο ραχόφρυδο, τοῦ Ὑμηττοῦ ἡ κοκκινωμάτε. ὄχθες.

Ὑψώνεται τρίπατο τὸ πεῦκο καὶ ἡ ἀρεὲς λόγχες τῶν κυπαρισσιῶν ποῦ ἀντικόβουν τὴν μονότονῃ θρίζοντ ὀστια. Ἐνα γελούμενο τοπίο μέσα στὴν ἀνοιχτοσύνη τ' οὐρανοῦ, τὸ ξ θωρο κεραμύδι τοῦ κάστρου, τὰ μαυρόθωρα κεραμύδια, ἡ πρωτόλουδη χλόη, φουντώνει θηλυκὸ κυπαρίσσι, καὶ ἀσπρ-γαλὺ ζουν τὰ σπιτικάκια, γαλαζόνονται ἡ κορφες, τὸ πηχτὸ σμαράγδι τ' οὐρανοῦ. . . »

Ἀπὸ χρονογράφημα :

«Τὸ χαλάξι κυποῦσε τὲς βερυκοκκιές. Τραντάζονταν, σπαρτάριζαν καὶ τὸ χαλάξι τραγουδοῦσε: Δὲν θὰ φάτε φέτος μαρμελάδα βερύκοκο, ὅ,τι δὲν θὰ φάτε μαρμελάδα! Δὲν θὰ φάτε.»

Κ' ἔτσι κανεῖς δὲν θὰ καταλάβῃ τί ἐστὶν βερύκοκο!

Ἀπὸ περιγραφὴν κατασκευῆς τοῦ τυροῦ Ρόκφορ. «Υπάρχουν 34 τυροκομεῖα, τὰ ἐποῖα κατασκευάζουν τὸν περίφημον τυρὸν μετὰ γάλα ἀμνοῦ».

Ἀπὸ κριτικὴν τοῦ κ. Φιλύρου.

«Τὸ γ'. μέρος περιελάμβανε τὸ στιχηρὸν μονόπρακτον ἡ «Γυναῖκα» εἰς τὸ ὁποῖον παρὰ τὸ εὐήθες τῶν... ὁμοιοκαταληξιῶν εἶχε τὴν ἀνωχίαν νὰ ἐνιρρυφῇ εἰς τὸ εὐχόμενον δροσοφόρον καὶ ἀστείρευτον *πηγάδιον* παιξιμον τῆς κ. Κυβέλης».

Διὰ μίαν μετάφρασιν τῆς προσευχῆς τοῦ Ρεβάν εἰς πτωχὴν ἐφημερίδα :

«Κατακτητικὴ, εὐαισθητὸς μέχρι του γερότῃτος καὶ στερεὰ μέχρις εὐθυμίας καὶ ρώμης».

Στερεὰ, ἀλλὰ καὶ ὑγρὰ μέχρις εὐθυμίας ἡ διαφῆμισις τῆς μεταφράσεως.

Ἀπὸ εἰδησιν

«Αἱ οἰκίαι αἱ ὁποῖαι κατέχονται ὑπὸ προσφύγων καὶ *πυρκαϊοπαθῶν*».

«Βρωμιλέα καὶ ἀνυπόδητα». Κατὰ τὸ ρωμαλέα.

Ἀπὸ περιγραφὴν χειροτονίας Μητροπολίτου: «Διακρίνεται μεγαλοπρεπὲς, *τεκτονικῆς* διαπλάσεως καὶ ἐμφανίσεως ἀνὴρ. . . »

Ἀπὸ δ' ἀξένου κυρίας.

«Δὲν μ' ἐνθ' *ισιῶναι*».

Ἀπὸ κοινωνιολογικὴν κριτικὴν.

«Αἱ φαιρίαι τῶν πολιτικάντηδων».

Ἀπὸ περιγραφὴν ὑπουργικοῦ τ. ξειδίου «Τὰ χωριοδάκια προβάλλοντα ἀπὸ τὰ *βουνοδισκάρια* τῶν κλιτύων...»

«Φωλεαὶ ἐξινθρώπων...» — Ὁ «Μιστράς» δοχεύς (!) μωσαϊκῶν».

Ἀπὸ Καθημερινὴν ἐφημερίδα.

«Εἰς ἐλοχὴν λειψοκινήσης...»

Πολὺ κομψὴ λέξις ὑπενθυμιζουσα εἰς Λειψοκουτάλαν.

Ἀπὸ μουσικὴν κριτικὴν.

«...μᾶς ἐφάνη ἐστεριμμένη τῆς ἀπαιτουμένης *μορπιδίτσας*...»

Αὐτὴ ἔλειπε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν μουσικὴν φρασσεολογίαν...

Ἀπὸ κύριον ἄρθρον Πατριωτικόν.

«Ὁ σατανισμὸς προσωπισμὸς τῆς φυλῆς, προῖον αἰσθηματικοῦ κλεισίματος καὶ ἡθικῆς στενότητος »

Ἀπὸ εἶδη μιν περὶ ἐνοικιοστασίου.

«Ἡ ἰδιοκατευχήσια» !!

ΑΛΕΙΥΣ

Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Α

Ἀπὸ ἡ γυναικὶς εἰτλήκατε πνευτοῦ δικακω-νίζουτε τον ἄνδρα δικτὶ νὰ μὴ παρκαδίστη καὶ τὰς πύλας τῆς Ἀκκαδημίας; Ἡ κ. Κολέτ Γ-βέρ, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ὠλέλ, Γαλλὶς συγγραφεὺς συγχρόνων διηγημάτων, ἐν οἷς εἰκονίζεται ἡ Παριτικὴ ζωὴ καὶ ἐκ τῶν ὁποίων γνωστότερον εἶνε τὸ «*Herbie*», ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀκκαδημίαν. Καὶ ἄλλοτε ἡ κόμησης ντὲ Νοκίγ ὑπέβαλε ὑποψηριότητα μὴ γενομένην δεξιῶν. Θὰ γίνουν καὶ πάλιν σιδικαταὶ αἱ παρκαδίσεις τῆς Ἀκκαδημίας, δι' ὧν ἀπεκλείσθη ἕως τώρα ὁ ποδόγυρος;

Ἡ κ. Ὠλέλ διεκδικεῖ τὴν ἑδρὴν τοῦ Ζὴν Αἰκάρ, ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν Ἀντρέλ Φράνς καὶ τὸν Ρισπέν, ἔχει δὲ συνυποψηρίους τὸν μυθιστοριογράφον Ἑρμάν, τὸν θεατρικογράφον Πόρτο Ρίς καὶ Μαντελέν.

Τὸ περ οδικὸν «*Remina*» κατήρτισε κατὰ-λογον 60 Γαλλίδων, αἱ ὁποῖαι διεκρίθησαν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας καὶ δύνανται νὰ

διεκδικήσουν τὴν Ἀκαδημαϊκὴν ἑδρὴν Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ καὶ οἱ προτείνει σοβαρῶς ὅπως ἐκλέγεται Ἀκαδημαϊκὴ ἡ ἀποκτήσασα περισσύτερα τέχνας. Ἄλλη, νὰ ἐκλέγεται ἡ ὁραιοτέρη Γαλλίς καὶ ν' ἀντικαθίσταται ἕνα μακρὰνθῇ ἡ ὁραιοτέτης τῆς.

*

Οἱ Τοῦρκοι γίνονται φεμινισταί. Ὁ Καρὰλ διώριτεν ἐν Ἀγκάρᾳ ὑπουργόν τῆς Παιδείας τὴν φίλην τοῦ Χαλιντὲ Χανούμ. Ἐνομρεύθη κατόπιν τὴν Ἀκτιφὲ, ἐγγράμματον καὶ πολὺγλωσσον. Εἰς μίαν φωτογραφίαν ποζεῖ μετὰ ἀκάλυπτον τὴν κεφαλὴν, χωρὶς φερετζὲ καὶ γιανσμάκι, μετὰ τοὺς πόδας τὸν ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου διὰ νὰ φαίνονται αἱ ἀρετὰ κομψὴ καὶ γλαφυρὰ κνήμαι. Ἄλλοτε τὸ πρόσωπον τῆς Ὀθωμανίδος ἐκκλύπτετο διὰ νὰ φωτισθῇ μόνον ἡ δὺπληθὴ μάτια. Τὼς φθάνουν τὰ ἀποκλυπτήρια μέχρι γονάτων, διὰ νὰ ἐπεκταθοῦν μέχρι τοῦ στήθους. Ἡ μόνη Κεμλικὴ πρόοδος...

Ἄλλὰ οἱ Τούρκοι κἀμνον κατακτήσεις καὶ εἰς τὰ γράμματα Μετὰ τὸν Λοῦι, ὁ Δ' Ἀνούν-τζίο. Μετ' αὐτὸν ὁ Κλώντ Φερρέρ καὶ μετ' αὐ-τὸν ὁ Πιέρ Μπενουῆ τῆς «Ἀτλαντίδος». Θυ-μᾶζου ὅλοι αὐτοὶ τὴν Τουρκικὴν culture καὶ εὐρίσκου τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς ἀνώ-τερον τῆς Δύσεως! Ὁ τελευταῖος, μάλιστα ἐγράψεν ἄρθρον διὰ τοῦ Μουσουλμάνους... τοὺς διανοομένους: τὸν Ἀχμέτ Κεμάλ — ὅχι βέβαιον τὸν στρατάρχην — τὸν Ρουτέν Ἐρχέρ, τὸν Τζε-λάλ Νουρή, τὸν Ἀβδουλάχ Σουμπῆ καὶ τὸν Ἀχ-μέτ Ἀγκάιερ. Καὶ μόνον τὰ ποιητικὰ ὀνόματα τῶν ἀρκοῦν διὰ νὰ τοὺς χαρακτηρίσῃ κανεῖς. Ὁ Νουρή εἶνε δ' εὐθυντής τῆς «Ἰερῆς» καὶ μετέ-σχε εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Βασιῶς Πόλου. Καὶ οὕτω ἡ «Ἰερῆς» προκαλεῖ τὴν ἰλαρότητα καὶ ὁ Βόρειος Πόλος ἀποτελεῖ τὸ βρόμμετρον ἢ μᾶλλον τὸ νοόμετρον τῆς πνευματικῆς τῶν Τούρκων ὑποστάσεως καὶ ποιότητος. Τὸ κορύ-φωμα τῆς Μουσουλμανικῆς διανοητικότητος εἶνε καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Κεμάλ ἀνεκρύνθη ὑπὸ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κ)πόλεως ἐπίτιμος Κληρηγότης τῆς Φιλολογίας! Τῆς Κοιτιῆς, θὰ ᾗ το λογικώτερον.

Καλλιτέραν ἐν τούτοις συνηγοροῦν οἱ Γάλ-λοι Τουρκόφιλοι καὶ ὁ Ἰταλὸς τοῦ Φιοῦμε Γαρ-ταῖνος δὲν θέλου ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν φι-σώτων, καὶ ὅπου λέγονται. Ἕλληνες αἰχμαλ-λωτοὶ καὶ τὰς βεβαιώσεις τῶν Ἀμερικανῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐγράψαν οἱ Κεμάλικοι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σώματα τὰ κτηνικώτερα ντο-κουμέντα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν, διὰ τῶν ραβδι-σμῶν, τῶν ἐξανδροποδισμῶν, τῶν κακουχιῶν, τῆς πείνης. Οἱ κάτοικοι τῆς Προύσσης καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ ἐφρονέοντο καθ' ὅδον ἡμαθόν. Ἐκ δὲ τοῦ στρατοπέδου τῶν αἰχμαλώτων ἀπήγαντο στρατιῶται διὰ νὰ φρονέονται κατὰ τὰς ἐσρτάς τῶν Τούρκων ἐνώπιον τοῦ λαοῦ καὶ τῶν χρε-μίων, ἐντροφόντων εἰς τὸ θέαμα. Εἰς τὰ νοστο-κομεῖται οἱ τροχμακταὶ προγματικῶς κατεκρεμα-τίζοντο ὑπὸ τύπον ἐγχειρήσεως. Εἰς τὰ στρα-τόπεδα διὰ τῆς ξιφολόγῃς ἀπέσπον τοὺς χου-σοὺς δδόντας τῶν αἰχμαλώτων διὰ νὰ τοὺς πω-λοῦν. Ὅσοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ περιπατοῦν, ἐτυφλοῦντο.

Ἀρσὺ ἡ ὑψηλὴ Διπλωματικὴ ἀνέχεσθαι τὰ κατ' ὁρμήματα αὐτὰ καὶ σιγῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ συ-νείδησις, διὰτὶ οἱ διάφοροι Φερρέρ καὶ Μπενουῆ νὰ μὴ ἐξικίρουν τὸν Μουσουλμανικὸν πολιτισμὸν;

Ἐξ Ἀμερικῆς ὅλα τὰ παράδοξα καὶ ὅλα τὰ θύματα. Ἀμερικανὸς χειροῦργος ὁ Κρίλε ἀνεκάλυψε μέθοδον, δι' ἣς διδὲν ζωὴν εἰς τοὺς νεκροὺς ἐὰν δὲν παρέλθῃ 1 ὥρα, δι' ἐνέστεως ἀδρεναλίνης εἰς τοὺς ἱστούς τῆς καρδίας. Ὁ ἀνα-καλύψας εἶνε ἐκ τῶν περιφανεστέρων ἐπιστη-

μόνων εἰς τοὺς ἀντίποδας. Ὡστε δὲν πρόκειται περὶ φάρμακ. Ἀλλως τε εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ πρῶτος πηλὸς τοῦ ἐμβρύου οφείλεται εἰς τὸν ἀδρεναλίνην, ἥτις ἐκκρίνεται ἐξ εἰδικῶν ἀδένων, δι' ὅλης δὲ τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ τὸ τονωτικὸν τῆς καρδίας. Ἀλλ' εἰς πᾶσαν νόσον, ὀργανικὴν ἢ τροχμακτικὴν, μία ἔνεστις ἀπομακρύνει τὸν θά-νατον;

Δὲν εἶμαι ἱατρός, εἶμαι ὅμως ἄνθρωπος — καὶ ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων — καὶ φυσικῶς πρωτίστως ἐμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλ-λὰς δὲν ὑπολείπεται εἰς ἱατρικὰς ἀνακαλύψεις. Ὁ ἐκ Σιρρών νεκρὸς Ἀσκληπιίδης κ. Ἀργ. Κούζας εἰς μελέτην τοῦ σύντομον, ἀλλὰ πρω-τοτυποτάτην ὑποστηρίζει νέαν θεωρίαν. Ὅτι δὲν ὑπάρχουν μικρόβια, οὔτε συνεπῶς ἀθθενεῖται. Ἀλλὰ ψυχικαὶ διαθέσεις ἢ μᾶλλον ἀνωμαλίαι. Ἀφορμὴ πάσης νόσου εἶνε ὁ ἰός, ἄγνωστος ἔως τώρα ὅστις παράγεται ἀπὸ τὰ νοσηρὰ αἰσθημάτων τῶν ἀνθρώπων, διηθεῖται εἰς τὸν ὀργανισμὸν ἡμῶν καὶ προκαλεῖ τὰς ἀθθενείας, ἃς ὀνομάζο-μεν μὲ διάφορα ὀνόματα ἐνθ' μία νόσος ὑπάρχει μόνον ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐμφανιζομένη. Ὅταν λυπούμεθα ἢ φοβούμεθα ἢ μισοῦμεν ἢ ὀρ-γιζόμεθα ἢ ζηλεύομεν συνάγομεν ἀνθρωπικὸν ὄξυ δηλητηριώδες. Τοῦτο διαχέσθαι εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, τὸ εἰσπνέομεν, ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ ἐπιφέρει τὴν λοίμωξιν τοῦ ὀργανι-σμοῦ. Αἱ ἐπιδημίαι ἐκρήγνυνται ὅπου πολὺς ἰός προκαλεῖται ἐκ τοῦ συναισθημοῦ. Ὁ παθογόνος ἰός τῆς ἀτμοσφαίρας καθιζάνει, δὲν εὐρίσκει διέξοδον καὶ δηλητηριάζονται οἱ ἄνθρωποι. Μι-κρόβια λοιπὸν δὲν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν φθό-νοι, φόβοι, ἀγωνίαι, πάθη, θλίψεις. (Οἱ κώνωπες, αἱ φθεῖραι, αἱ μυῖαι μεταδίδουν τὸ αἶσθημα τοῦ ζώου εἰς τὸν ἄνθρωπον

Αὕτη εἶνε ἡ νέα θεωρία. Ἄλλοι τὴν εὐ-ρον σοφὴν, ἄλλοι τὴν εἰρωνεύθησαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ νόσοι ὅχι μόνον δὲν θὰ λείψουν, ἀλλὰ καὶ θὰ πολλαπλασιασθῶσι ἐν τῷ μέλ-λοντι παρ' ὅλας τὰς ἐφευρέσεις τῶν ἐπιστημῶ-νων, ἀρσὺ ὁ ἄνθρωπος πάντοτε θὰ λυπᾶται, θὰ ὀργίζεται, θὰ πάσχει. Ὁ κ. Κούζας μᾶς ἀπήλπισε.

*

Ἡ Δίρα κατ' ἐκτενέστερον ἑκατομμύρια ἔλα-σαν πολλοί, ἀρσὺ ἑκατομμύρια ἐκέρδισαν ἄλ-λοι. Εἰς τὸ κατ' ἐκτενέστερον αὐτὸ μεγάλην ἀπᾶ-θειαν ἔδειξεν ἡ Αἰσχροκέρδεια, ἡ ὁποία μένει ἀκόμη ἐγκαθιδρυμένη μὲ ὅλας τὰς ... τιμὰς τὰς ἀνηκούσας εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν. Ὅταν ἡ Στερῖνὰ ἀνέβαινε εἰς ὕψη, τὴν παρεκλούθουν ὡς δορυφόροι αἱ τιμαί. Τώρα, περιφρονοῦν τὴν πτώσιν τῆς. Αὐτὸ λέγεται λογικὴ τοῦ Συναλ-λάττεσθαι ἐν Ἑλλάδι.

ΔΙΚ.